

ادامه از صفحه ۲

دادگاه شریعتی

بااین حال آیت‌الله خمینی رهبر بل‌مانع انقلاب ۵۷ است و اگر کسی غیر از این بگوید قصد تسویه‌حساب دارد».

انقلاب به نظام تبدیل شد

او ادامه داد که انقلاب بعدا به نظام تبدیل شد که در آن «شریعتی معلم» به «مطهری معلم» تبدیل شد و «شریعتی ایدئولوگ» به «مطهری ایدئولوگ» بدل شد. او گفت مطهری نسبت به شریعتی احساس خطر می‌کرد و این را در نامه‌ای که به رهبر انقلاب نوشت، مشخص کرده است. او انقلاب ۵۷ را از جنس انقلاب شش‌ه‌تری دانست که بعدا تصمیم گرفته شد انقلاب به روستاها صادر شود و این اتفاقات بعد از پیروزی انقلاب و تبدیل‌شدن انقلاب به نظام رخ داد. آقاچری بازم هم تاکید کرد: «پروژه شریعتی انقلاب سیاسی نبود، او بنایی ایدئولوژیک پدید آورد که سرمایه‌های شد برای بهمن ۵۷، اما در دوره شریعتی اسلام فقهاتی مطرح نشد، شریعتی می‌خواست مواضع اسلامی را بازسازی کند که شاخص‌های اساسی آن انسان را به آزادی و معنویت برساند». صحبت‌های آقاچری که خاتمه یافت، مجری برنامه این سؤال را پرسید که اساسا می‌توان شریعتی را به‌عنوان کسی که موتور انقلاب را روشن کرده، تقدیس یا متهم کرد؟ زیرا مرحوم نراقی او را شاعری می‌دانست که به جامعه هیجان می‌داد و مردم این شاعرانکی را سیاسی کردند. قادری در پاسخ گفت: «موضوع خود را روشن کنید، یا شریعتی را موتور انقلاب می‌دانید یا شاعر، اما شکی نیست که حرف‌های شریعتی بی‌اثر نبود. من معتقدم هیچ انقلابی منحرف نمی‌شود، ۲۰ سال پیش هم همین حرف را زدم، این را که در ذهن ما نشعاری یا روژیایی بوده که با دهنش نمی‌توان به پای انحراف انقلاب گذاشت. این انقلاب ماحصل همین مردم است که در ذهن آنها قرائت دیگری از امت و امامت شکل می‌گیرد». او ادامه داد: «من به شریعتی علاقه‌مندم؛ اما از دل آنچه شریعتی گفته، آزادی درنمی‌آید، داعش هم درنمی‌آید؛ ولی رگه‌هایی در اندیشه شریعتی را می‌توان با داعش مقایسه کرد، رگه‌هایی را با سید قطب.»

گرفتار منطق دوگانه

آقاچری در پاسخ گفت: «قادری گرفتار منطق دوگانه است. انقلاب را با منطق عاملیت بررسی می‌کنند و بعد با منطق ساختاری توضیح می‌دهد. من معتقد نیستم که هرآنچه در ۵۷ رخ داده تقدیر بوده و غیر از این هم نمی‌شده است؛ من معتقدم انقلاب، محصول دیالکتیک عاملیت و ساختار است. من برخلاف قادری معتقدم انقلاب جبری و دترمینیستی نبوده است، بلکه پیش‌بینی نیروهای سیاسی و فکری و نخیسکان در بزنگاه‌ها تعیین‌کننده بود». او سپس این پرسش را طرح کرد که «آیا می‌توان شریعتی را ادامه‌دهنده سید قطب دانست که مدیریت را جاهلیت می‌دانست؟» به گفته او: «شریعتی را گاهی ناسیونالیست و شوونیست هم می‌دانند، چون از ایرانی‌ها دفاع کرد. اسلام شریعتی در مقابل اسلام سنتی است، چراکه اسلام منهای روحانیت را طرح کرد. آیا از دل نوگرایی شریعتی بنیادگرایی درمی‌آید؟!». اینجا قادری سعی کرد در مقام پاسخ از خود دفاع کند و بگوید من دترمینیست نیستم؛ «من گفتم انقلاب مهندسی شده بود، چراکه رشد لازم را نداشتیم. شما وقتی می‌گویید انقلاب یک کارخانه عظیم است، این همان مهندسی است که شریعتی و دیگران در آن هستند. شما می‌گویید عاملیت و زمینه، من هم گفتم بله در انقلاب یک عاملیت تمام‌عیار رخ داده و نه زمینه‌گرایی تمام‌عیار. شما خودتان از علت و معلول در این‌باره سخن می‌گویید. بعد به من می‌گویید جبرگرا هستم، آن هم در موضوعی مانند اجتماع. وقتی می‌گویم انقلاب منحرف نمی‌شود، منظورم این است که ما چه انتظاری داشتیم؟ اینکه شعار و خواسته ما محقق نشده، آیا این دلیل انحراف انقلاب است؟ حالا چون می‌گویم این انقلاب از دل این مردم آمده به من می‌گویید دترمینیست هستم. من معتقدم روشنفکرها و شریعتی امکان بسیج توده‌ها را نداشتند، آنها سرمایه‌های ایجاد کردند که از این سرمایه‌ها استفاده شد. من به شریعتی علاقه دارم، به همین دلیل نمی‌گویم از دل قرائت او داعش بیرون می‌آید؛ ولی وقتی می‌گوید با بعیر یا بعمران، از دل این آزادی درنمی‌آید.»

دترمینیست هستی

حالا همه چیز شکل منظره شده بود؛ آقاچری این‌بار تریبون را به دست گرفت و خطاب به قادری بی‌آنکه به او نگاه کند، گفت: «به همه اتهام می‌زند و نتیجه می‌گیرد و موظفه می‌کند. او ادامه داد اگر نگاه به شریعتی این باشد، نگاه به مقدسات دینی هم می‌تواند از همین جنس باشد؛ بنابراین همه‌چیز را باید کنار گذاشت. از کجای شریعتی داعش درمی‌آید؟ چرا ما نباید حق داشته باشیم تاریخ را بازخوانی کنیم و آن بخش از قرائت‌های مختلف و حقایق رهایی‌بخش آن را الگوبرداری نکنیم؟ شما می‌گویید دترمینیست نیستید؛ ولی عملا هستید». بحث به اینجا که رسید، وقت اذان شد و مجری مجبور شد نشست را خاتمه دهد. میکروفن قطع شده بود که آقاچری باز هم خطاب به قادری گفت: «اگر نگاه شما به شریعتی درست باشد، چگونه شد که مردم گفتمان پاریس را باور کردند، اگر این همان جامعه‌ای است که شما معتقد به آن هستید، چطور از دل این جامعه گفتمان پاریس به وجود آمد؟»

• (نتیجه جبری منطقی؛ یعنی رسیدن به نتیجه‌ای که آن را ماحصل جبری یک وضعیت بداندیم).

politics@sharghdaily.ir

شرق، محمدرحسن نجمی؛ وزیر کشور و شهردار تهران، کنار یکدیگر روی دو صندلی سبز بهارستان نشسته بودند؛ رئیس مجلس ابتدا از «عبدالرضا رحمانی فضل‌ی» دعوت کرد تا گزارش خود درباره حادثه پلاسکو را بخواند؛ رأس ساعت ۱۱ بود: «علت یا علل حادثه، علت عدم توفیق در اطفای حریق، اقدامات و حضور آتش‌نشانی، وظایف دستگاه‌ها قبل از حادثه، وضعیت تجهیزات آتش‌نشانی و علت فروریختن ساختمان پلاسکو از عمده سؤالاتی است که در ذهن افکار عمومی است». محمداقرا قائلییاف، شهردار تهران هرازگاهی دستی به صورت می‌کشید. نگاهش به برکه‌هایش بود. گاهی هم نگاهی به تریبون می‌کرد و چیزی می‌نوشت و دوباره دستی بر صورت می‌کشید.

بند ۱۴ ماده ۵۵ قانون شهرداری‌ها

«رحمانی فضل‌ی» از بند ۱۴ ماده ۵۵ قانون شهرداری‌ها گفت: «شهرداری وظیفه اتخاذ تدابیر مؤثر و اقدام لازم برای حفظ شهر از خطر سیل و حریق و همچنین رفع خطر از بناها، دیوارهای شکسته و خطرناک واقع در معابر عمومی و کوچه‌ها و اماکن عمومی و اماکن عمومی است. وظایف شهرداری و خصوصاً را به عهده دارد». او ادامه داد: «در تنصه این ماده تاکید شده است شهرداری وظیفه دارد در کلیه موارد مربوط به رفع بناها و… و مزاحمت‌های مندرج در ماده فوق با نظر مأموران فنی خود به مالکان اماکن یا صاحبان ادوات منصوب اعلام کند تا رفتار متناسبی انجام شود. اگر مالکان به‌موقع موارد اخطار داده‌شده را مورد توجه قرار ندهند، شهرداری می‌تواند با کمک مأموران خود اقدام به رفع خطر کند و مصروف را به اضافه صدی پانزده از صاحب ملک دریافت کند تا به‌این ترتیب هزینه رفع آسیب توسط مالک پرداخت شده باشد». قائلییاف با شنیدن این بند، چیزی روی برکه‌هایش نوشت و دستی به صورتش کشید.

زمان حادثه به روایت وزیر کشور

وزیر کشور می‌گوید: «زمان وقوع حادثه در روز پنجشنبه ۱۰ دی ماه و در ساعت هفت و ۵۸ دقیقه و ۲۳ ثانیه بوده است، صدور دستور تخلیه ساختمان ساعت ۱۱ و دو دقیقه، ریزش ساختمان ۱۱ و ۳۴ دقیقه یعنی پس از سه ساعت و ۳۵ دقیقه از زمان شروع آتش‌سوزی بوده است. آتش‌سوزی در طبقه ۱۰ و واحد ۱۲ و به گفته شاهدان عینی ناشی از محل اتصال برق شروع شده است که این موضوع نیازمند بررسی دقیق‌تر و مباحث کارشناسی است». قائلییاف همچنان نشسته و با دقت به گزارش وزیر گوش می‌دهد. در همین حین برخی نمایندگان سراغ او می‌آیند؛ یکی از آنها «مجتبی رحمانلو»، نماینده قم و چهره نزدیک به پایداری است که روی صندلی خالی کنار شهردار تهران می‌نشیند، چند کلمه‌ای صحبت می‌کند و می‌رود.

فیلم قائلییاف

گزارش «وزیر کشور» تمام شد؛ لاریجانی با لحن خاص خودش از وزیر تشکر کرد، «آقای قائلییاف، جناب‌عالی هم تشریف بفرمایید گزارشتان را بدید». قائلییاف بطری آبی که مقابلش بود را برداشت. لیوانی پر کرد و نوشید. حالا نوبت او بود که پشت تریبون برود. یکی از اعضای هیئت‌رئیس‌ه خطاب به قائلییاف گفت: «آقای قائلییاف هر موقع صلاح دانستید بفرمایید که فیلم را بخش کنیم»، شهردار درخواست کرد که همین الان بخش شود. قائلییاف سرچایش نشست و نگاه‌ها به سمت مانیتورهای بزرگ در صحن مجلس رفت. کلییی با «تم» احساسی و با تصاویر ریزش پلاسکو و صدایی که می‌گفت: «تخریب شد؛ تخریب شد؛ وای وای داره می‌ریزه؛ همش ریخت…» پس از آن صدای قائلییاف روی فیلم شنیده شد؛ خودش گویندگی فیلم را برعهده گرفته بود: «ساعت ۷:۵۹ صبح روز پنجشنبه ۱۰ سیم دی‌ماه؛ این مورد آتش‌سوزی اعلام می‌شود؛ ۱۰ ایستگاه آتش‌نشانی به همراه خودروه‌های پشتیبانی و چهار دستگاه نردبان هیدرولیکی به انضمام تنگ نجات به محل حادثه اعزام می‌شود. در دو دقیقه و دو ثانیه ایستگاه آتش‌نشانی در محل حاضر می‌شود که یک زمان بسیار بسیار ایده‌آل است؛ حتی فرات از استانداردها». بین کلیپ مصاحبه‌هایی با مردم انجام شده؛ یکی می‌گوید: «خدا را شکر به موقع تخلیه شد وگرنه پنج، شش هزار نفر کشته می‌شدند». موزیکی غمگین روی فیلم گذاشته شده. مصاحبه‌هایی با یک آتش‌نشان و برخی از مردم هم که همه از اقدامات راضی هستند چاشنی فیلم است و باز صدای آشیل شهادری روی فیلم، «یک ساختمان ۱۵ طبقه با ارتفاع حدود ۵۰ متر شده بود ساختمانی سه طبقه با ارتفاع هفت، هشت متری. این اسکلت، اسکلت فلزی بود. اولویت نجات همه کسان و به ویژه آتش‌نشان‌ها در دستور کار قرار گرفت. تجهیزات مورد نیاز وارد شدند. طبیعتا هیچ دستگاهی در دنیا نیست که چند هزار تن را یکجا بردارد». تصاویر گزارش‌های شبکه‌که خبر هم در فیلم بخش می‌شود.

نمایش غصه ما رو به لحظه تنها بذاره

دوباره قائلییاف به اقدامات انجام‌شده اشاره می‌کند. پس از آن یک نفر جلوی دوربین می‌گوید: «بهترین نقطه قوت، حضور شخص مدیریت بحران شهر تهران در جهت انسجام‌بخشی و پیشگیری…» تصاویر جلسه ستاد بحران با حضور قائلییاف نمایش داده می‌شود. در ادامه فیلم قائلییاف، آهنگی از مرحوم «محمد نوری» با تصاویر پلاسکو بخش می‌شود: «نمایش غصه ما رو به لحظه تنها بذاره؛ نمایش این فافله ما رو تو خواب جا بذاره؛ دوست دارم به دست از آسمون بیاد ما دو تا رو بره از اینجا و لای ابرها بذاره». «لاریجانی» میکروفونش را روشن می‌کند: «متشکریم، اگر اجازه بدید فیلم را قطع کنید که گزارش آقای قائلییاف را گوش دهم؛ نزدیک اذان می‌شویم دیگر فرصت نیست».

قائلییاف پشت تریبون رفت. قائلییاف در هفت، هشت دقیقه ابتدایی در حال واکاوی مشکلات ساختاری در بحران و سوانح و مانند آن بود. به «فرود اجباری هواپیما فوکر در اصفهان در سال ۱۳۷۶»، «انفجار

سیاست

گزارش شهردار تهران به مجلس درباره فاجعه پلاسکو

مشکل تجهیزات نداشتیم

قطار در نیشابور در سال ۱۳۸۲ و… اشاره کرد. پس از چند دقیقه بالاخره وارد موضوع اصلی شد: «نیروهای آتش‌نشانی در کمتر از ۲.۵ دقیقه پس از اعلام آتش‌سوزی به محل ساختمان پلاسکو رسیدند. ما مشکل تجهیزات نداشتیم و امکانات به حد کفایت وجود داشت. ساختمان پلاسکو به‌موقع تخلیه شده بود. یکی از موضوعات مهم این بود که ۳۱ دقیقه قبل از ریزش پلاسکو، اعلام تخلیه ساختمان به همه نیروها داده شده بود و نیروهای مردمی را بیرون کرده بودند. شهید امینی نیز به همراه برخی دیگر از آتش‌نشان‌ها از مسیر در حال خروج بودند تا کسی از مردم و بچه‌ها در ساختمان مانده باشند که در همین حین بخشی از پله‌ها فرو می‌ریزد».

اعتراض به قالییاف

ظاهرا بسیاری از نمایندگان از صحبت‌های شهردار راضی نیستند. «غلامرضا جعفرزاده‌ایمان‌یادی»، نماینده رشت، با صدای بلند اعتراض می‌کند. شهردار تهران بدون توجه، به سخنانش ادامه می‌دهد. قائلییاف در ادامه آماری از اقداماتش در شهرداری در حوزه شهری ارائه داد و از افزایش تجهیزات آتش‌نشانی در دوره مسئولیتش گفت که «ما باید رفع خطر در اماکن عمومی را انجام دهم؛ البته ممکن است خطر بالقوه و بالفعل باشد و رفع خطر از سوی ما باید در مواقعی انجام شود که خطر بالفعل است. درباره ساختمان پلاسکو ما اخطارهایی دادیم. آموزش‌هایی را ارائه دادیم و برای پیشگیری کلاس آموزش گذاشتیم که در آن ۱۷ نفر بیشتر شرکت نکردند، همچنین در شهرومرامه بخش‌نامه‌ای را به آنها ارائه دادیم». لاریجانی از قالییاف می‌پرسد چقدر از مطالبش مانده و چقدر زمان می‌خواهد؟ قائلییاف وعده چهار، پنج دقیقه می‌دهد. ساعت حدود ۱۲ ظهر است. وزیر کشور حدود ۲۴ دقیقه گزارش داده و شهردار علاوه بر گزارش، فیلم هم بخش کرده. در مجموع بیش از ۳۰ دقیقه. «جعفرزاده» با فریاد به قالییاف اعتراض می‌کند که زمانش تمام شده. سخنان شهردار برای لحظاتی متوقف می‌شود. هم‌زمان «موسوی‌لارگانی»، نماینده فلاورجان، با صدایی بلندتر به «جعفرزاده» اعتراض می‌کند. لاریجانی دوباره میکروفونش را روشن می‌کند: «حالا هردوتان داد نزدیک که بشود گوش کنیم». در همین لحظات است که برخی نمایندگان به سمت «جعفرزاده» می‌روند؛ «احمد مازنی» و «سیدفریدالدین موسوی» او را به آرامش دعوت می‌کنند. برخی نمایندگان اصولگرای مجلس هم به سمت «جعفرزاده» می‌روند؛ برای نمونه «مهرداد لاهوتی»، نماینده ننگرود و «محمدعلی پورمختار»، نماینده «بهار و کیودرآهنگ».

«بهروز نعمتی»، یکی از دو نفری که با لیست امید تهران به مجلس راه یافت و بعدا عضو فراکسیون نزدیک به لاریجانی شد، هم از صندلی‌اش بلند شده و به سمت جعفرزاده رفته. «مهدی شیخ»، دیگر نماینده تهران، هم رسید تا فضا را آرام کنند. قالییاف سخنانش را روی همان خطی ادامه می‌دهد که در این چند روز، روزنامه‌های حامی شهردار اصولگرا روی آن مانور می‌دادند: «به موجب مصوبه هیئت دولت در سال ۹۳ بازرس وزارت کار ضابط دادگستری است و کارشناس بازرسی مجموعه آتش‌نشانی همکار بازرس و مجموعه وزارت کار است. درواقع وزارت کار می‌تواند به‌عنوان ضابط از دادسرا یا دادگاه حکم توقیف بخواهد و دادسرا مکلف است حکم توقیف بدهد». این در حالی است که منتقدان بند ۱۴ ماده ۵۵ را پاشنه آشیل شهادری در حادثه پلاسکو می‌دانند. او در ادامه گریزی هم به حادثه ۱۱ سپتامبر می‌زند و پلاسکو۱۷ طبقه را با آبرآسمان‌خراش‌های نیویورک مقایسه می‌کند: «بخش عملیاتی حادثه ۱۱ سپتامبر در فاز نخست ۹۰ روز و کار آواربرداری نیز هشت ماه طول کشید… عملیات امدادی کار آواربرداری ساختمان پلاسکو در مدت ۹ روز انجام شد؛ درحالی‌که زمان اتمام کار را ۱۰روزه پیش‌بینی کرده بودیم».

قالییاف بگوید

با پایان سخنان قالییاف، لاریجانی می‌گوید: «اینکه آقای قالییاف می‌گوید در برخی موارد اختیارات لازم را ندارند، به ما بگویند که این موارد کجاست تا آن را از لحاظ قانونی حل کنیم. اگر هم اختیار لازم را دارند، باید در آینده جلوی بروز چنین آسیب‌هایی در مراکز تجاری گرفته شود». لاریجانی در ادامه از برج‌سازی‌های بی‌رویه در تهران انتقاد می‌کند: «شهر تهران به دلیل گستردگی و تراکم، مسائل مختلفی دارد که ازجمله آن برج‌هایی است که در تهران ساخته می‌شود و گاهی در آن استانداردها رعایت نمی‌شود. بنده نمی‌گویم در تهران و برخی بخش‌ها برج ساخته نشود؛ اما برج‌سازی استاندارد خاص خود را دارد و نباید در برخی از مساحت‌ها برج‌سازی شود. بنده خودم خیابان‌های تنگی را دیدم‌ه که در کنارش برج‌های وسیع ساخته می‌شود که طبیعتا این روند ساخت‌وساز مشکلاتی را به‌ویژه در بحران‌هایی مانند زلزله و آتش‌سوزی به وجود می‌آورد». لاریجانی همچنین در ماموریت یک‌ماهه به کمیسیون

گزارش ندادند. وزیر کشور هم موکول کرد به بعد. این چه گزارشی است؟ آقای قالییاف برای خودش شعر خواند و فیلم‌هایی که در فضای مجازی دیدم نشنان دادند. بالاخره ضعف شهرداری و آتش‌نشانی مشخص نشد کجاست. وزیر گفت اینها دیر آمدند و بعد رفتند و یک ربع بعد آمدند. مدیریت بحران در کشور الان در برابر یک چالش واقعی قرار گرفته است. تکلیفش چیست؟ از همه مهم‌تر هیچ‌کس از مردم عذرخواهی نکرد. مردم مقصرند؟ این خیلی بد بود که در خانه ملت، هیچ‌کس نگوید که من از مردم عذرخواهی می‌کنم. به نظر من گزارش در سطح این اتفاق نبود. چون پلاسکو اتفاقی ملی بود که حتی بین‌المللی شد؛ ما برای این اتفاق یک گزارش محلی ارائه شد». نماینده مردم رشت درمورد اینکه چرا در جلسه فریاد زده «دروغ می‌گویید»، گفت: «منظورم تناقض‌های گفتاری بین گفته‌های شهردار و وزیر کشور بود. وزیر کشور بر ضعف شهرداری و آتش‌نشانی تاکید داشتند. آقای قالییاف کاملا این را تکذیب کردند. این تناقض را چه کسی باید پاسخ بدهد؟». نماینده رشت همچنین در گفت‌وگو با «ایلنا» گفت: «شنیده‌ام برخی از این نمایندگان حکم مشاور شهرداری تهران را دارند. این اتفاق نگران‌کننده است و باید این مسئله بررسی و در صورت اثبات با آن برخورد شود».

انتقاد دوباره از عدم عذرخواهی

سهیلا جلودارزاده، نایب‌رئیس کمیسیون اجتماعی مجلس هم از گزارش شهردار تهران در مجلس و عذرخواهی نکردن انتقاد کرد. «علیرضا رحیمی» دیگر نماینده‌های است که به آنچه روز چهارشنبه در بهارستان رخ داد انتقاد دارد، «غالب بررسی‌های ما فنی، ایمنی و مدیریتی بود و گزارش آقای قالییاف غالبا معطوف به دستگاه‌های خارج شهرداری و غیر شهرداری». اشاره او به گزارشی است که بیش از صحبت‌های رحمانی‌فضلی و قالییاف در صحن علنی قرائت شد. در آن گزارش با اشاره به بند ۱۴ ماده ۵۵ قانون شهرداری‌ها، آمده بود: «رفع خطر از ساختمان پلاسکو تلازم تام و تمامی با تعطیلی و پلمب‌کردن ساختمان نداشته است…» عدم اقدام اصلاحی در جهت بهبود ایمنی ساختمان و صرفا بسنده‌کردن به اخطارها باوجود تصریح مواد قانونی بر تکلیف شهرداری برای اقدام به رفع موارد نایمن، ناکافی و ازجمله عوامل زمینه‌ساز این واقعه بوده است…».

روز گذشته علاوه بر اینها، گزارش‌های کمیسیون‌های «اجتماعی»، «عمران» و «بهداشت» و همچنین رئیس اتاق اصناف در صحن علنی قرائت شد؛ گزارش‌هایی که وقتی قرائت می‌شدند، وزیر کشور و شهردار تهران کنار یکدیگر روی دو صندلی سبز بهارستان نشسته بودند.

روزنه

لابی‌درباره

استیضاح آخوندی

• **شرق**: روز گذشته گعه‌های چندین‌نفره برخی نمایندگان در محل هیئت‌رئیس‌ه، هنگام ارائه گزارش وزیر کشور و شهردار تهران، بیش از گزارش پلاسکو به چشم می‌آمد. آنها سخت مشغول رایزنی بودند: «بهروز نعمتی»، نماینده تهران، «مهرداد لاهوتی»، نماینده ننگرود، «اکبر رنجبرزاده»، نماینده اسدآباد، «نادر قاضی‌پور»، نماینده ارومیه، «محمد دهقان»، نماینده «چناران»، «طریقه» و «شان‌دیز»، محمدحسین فرهنکی»، نماینده تبریز، «حمیدرضا فولادگر»، نماینده اصفهان، «محمد دامادی»، نماینده ساری و چند نفر دیگر از نمایندگان مشغول لابی بودند که بعضی وقت‌ها با رئیس مجلس هم صحبت می‌کردند. برخی از آنها از ابتدا در محل هیئت‌رئیس‌ه حضور نداشتند؛ البته قاضی‌پور پس از رساندن خودش به هیئت‌رئیس‌ه، رایزنی با نماینده ساری را آغاز کرد و پس از آن، با اشاره دست، تعدادی از نمایندگان را به محل هیئت‌رئیس‌ه فراخواند. این اقدامات در مدتی بود که «قالییاف» و «رحمانی فضل‌ی» مشغول ارائه گزارش حادثه پلاسکو بودند؛ حادثه‌ای که افکار عمومی سراسر کشور را تحت‌تأثیر قرار داد.

اما آن طور که «مهرداد لاهوتی» پس از اتمام جلسه علنی به «شرق» گفت: «این گعه‌ها با استیضاح آقای آخوندی، وزیر راه، بود». برخی از این نمایندگان همان زمان با ارائه گزارش‌ها درباره پلاسکو، در صحن مشغول جمع‌آوری امضا بودند؛ امضاهایی که در آخر «فولادگر» به بهروز نعمتی تحویل داد. لاهوتی در همین باره گفت: «عه‌های اعتقاد داشتند استیضاح باید اعلام وصول شود و ما معتقد بودیم آیین‌نامه رعایت نشده و باید در جلسه آخر کمیسیون، وزیر دعوت می‌شده که نشده است». او در پاسخ به این سؤال که برخی نمایندگان، ازجمله نماینده ساری، عصبی به نظر می‌رسید، گفت: «بابت همین بود؛ آنها مدعی بودند باید استیضاح اعلام وصول شود. ما معتقدیم که آیین‌نامه باید رعایت شود. در آخر هم آقای لاریجانی دستور دادند اگر دعوت کتبی کرده بودند، استیضاح اعلام وصول شود؛ اما دیدند که دعوت کتبی صورت نگرفته است». سرانجام هم استیضاح وزیر راه پیش از خاتمه جلسه علنی از تریبون هیئت‌رئیس‌ه اعلام وصول شد.

اتوبوس را پیدا کنید

حمل و نقل عمومی در دسترس و کارآمد چه ارتباطی با کیفیت هوای تهران دارد؟

